

РЕШЕНИЕ

№ 141

гр. София, 10.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. IV-Г СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Албена Александрова

Членове: Нели С. Маринова
Гюлсевер Сали

при участието на секретаря Виктория Ив. Тодорова
като разгледа докладваното от Нели С. Маринова Въззивно гражданско дело
№ 20221100503653 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 258 – 273 ГПК.

С решение № 20150988/04.07.2021 г., постановено по гр. д. № 26092/19 г. по описа на СРС, 58 състав, поправено с решение № 20224087/19.12.2021 г. по гр. д. № 26092/19 г., са отхвърлени предявените от ЗД „Б.И.“ АД срещу М. Г. А. иск с правно основание чл. 274, ал. 1, т. 1 КЗ /отм./ за заплащане на сумата от 6108,89 лв., претендирана като регресно вземане за платено от ЗД „Б.И.“ АД, в качеството му на застраховател на гражданската отговорност на ответника, застрахователно обезщетение във връзка с ПТП на 03.05.2015 г. и при установено наличие на алкохол в кръвта над допустимата по закон норма, ведно със законната лихва, считано от датата на завеждане на исковата молба в съда – 13.05.2019 г. до окончателното плащане, и иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за заплащане на сумата от 1450,86 лв., претендирана като обезщетение за забава за периода от 09.01.2017 г. до 13.05.2019 г.

Подадена е въззивна жалба от ЗД „Б.И.“ АД срещу решение № 20150988/04.07.2021 г., постановено по гр. д. № 26092/19 г. по описа на СРС, 58 състав. Твърди, че обжалваното решение е неправилно, тъй като е постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Поддържа,

че от събраните по делото доказателства може да бъде направен извод, че регресната отговорност на въззиваемия следва да бъде реализирана, като въззивникът има право да получи платеното от него застрахователно обезщетение на ЗАД „Алианц България“ и ЗАД „Б.В.И.Г.“, с оглед сключените с тези дружества застраховки „Каско“ на увредените по вина на ответника МПС с рег. № ***** и МПС с рег. № *****. Посочва, че от приетото в първоинстанционното производство заключение на съдебно – счетоводната експертиза, което не е оспорено от страните, се установява, че от ЗД „Б.И.“ АД са платени следните суми за застрахователно обезщетение под формата на прихващане на регресни щети – на ЗАД „Алианц България АД на 13.09.2016 г. сумата в размер на 132,60 лв. по щета № 160005534, касаеща застрахователното обезщетение по застраховка „Каско“ на МПС с рег. № ***** , и на ЗАД „Б.В.И.Г.“ на 27.06.2016 г. сумата в размер на 5946,29 лв. по щета № 150100029804, касаеща застрахователното обезщетение по застраховка „Каско“ на МПС с рег. № *****. Поддържа, че от съвкупната преценка на събраните в първоинстанционното производство доказателства - заключение на САТЕ, свидетелски показания и констативен протокол за ПТП № 359/03.05.2015 г. се установява, че щетите, настъпили по леки автомобили с рег. № ***** и с рег. № ***** , са в причинно – следствена връзка с процесното ПТП, че ответникът е виновен за настъпилото ПТП, като е управлявал МПС след употреба на алкохол в количество 1,67 промила в кръвта, което е над допустимата по закон норма. Иска се от съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение като неправилно, и вместо него да постанови друго решение, с което да уважи исквете. Претендира разноски.

Въззиваемият М. Г. А. е подал отговор на въззивната жалба в срока по чл. 263, ал. 1 ГПК. Твърди, че първоинстанционният съд правилно е приел, че по делото не са представени годни доказателства за плащане по регресните претенции, както и че от представените писмени доказателства не се установява наличие на волеизявление за прихващане на сумите, предмет на регресните претенции. Моли за потвърждаване на обжалваното решение.

Софийски градски съд, след като взе предвид доводите на страните и като обсъди събраните по делото доказателства съгласно разпоредбите на чл. 12 ГПК и чл. 235, ал. 2 ГПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Предявени са обективно съединени искиове с правно основание чл. 274, ал. 1, т. 1 КЗ /отм./ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Ищецът ЗД „Б.И.“ АД твърди, че на 03.05.2015 г. около 23,50 ч. в гр. София на ул. „Никола Мушанов“ в района на кръстовището с ул. „Блага вест“ е реализирано ПТП между шест автомобила: „Джип Гранд Чероки“, с рег. № *****, управлявано от ответника М. Г. А., „Киа Мажентис“, с рег. № *****, управлявано от Х.П.П., „Ауди А6“, с рег. № *****, управлявано от В.Й.Г., „Пежо 106“, с рег. № *****, управлявано от Н.Т. Н., „Ситроен Ксара“, с рег. № *****, управлявано от Д.Н.Д., и „Киа Сийд“, с рег. № *****, управлявано от И.Г.Г. Посочва, че според констативен протокол за ПТП № К – 359/03.05.2015 г., съставен от органите на КАТ, произшествието е причинено вследствие на виновното и противоправно поведение на ответника, който в 23,20 ч. на 03.05.2015 г. се е движил по бул. Никола Мушанов от ул. „Добротич“ към ул. „Житница“ и в района на кръстовището с ул. „Блага вест“, не е успял да спре на червен светофар и под влиянието на алкохол е загубил контрол над МПС, и е нанесъл щети на пет автомобила - два, от които са: „Киа Мажентис“, с рег. № *****, и „Ауди А6“, с рег. № *****. Твърди, че лек автомобил „Джип Гранд Чероки“, с рег. № *****, е бил застрахован по застраховка „Гражданска отговорност“ в ЗД „Б.И.“ АД, със застрахователна полица № 02114002172525, валидна към момента на настъпване на застрахователното събитие. Посочва, че в ищцовото дружество е била заведена щета № 1610005534 от ЗАД „Алианц България“ – застраховател по застраховка „Каско“ на лек автомобил „Ауди А6“, с рег. № *****, както и щета № 150100029804 от ЗАД „Б.В.И.Г.“ АД – застраховател по застраховка „Каско Стандарт“ на лек автомобил „Киа Мажентис“, с рег. № *****, като след направена оценка на щетите е било изплатено застрахователно обезщетение в размер на 132,60 лв. на ЗАД „Алианц България“ АД и в размер на 5946,29 лв. на ЗАД „Б.В.И.Г.“ АД. Твърди, че от протокола за ПТП № К – 359/03.05.2015 г. се установява, че М. Г. А. е управлявал МПС с концентрация на алкохол в кръвта над допустимата по закон норма, поради което има право да получи от него платеното застрахователно обезщетение на основание чл. 274 КЗ /отм./. Посочва, че ответникът е бил уведомен с писмо, че следва да заплати претендираната сума, но същата не е била изплатена. Иска се от съда да постанови решение, с което да осъди ответника да заплати на ищеца сумата от 6108,89 лв.,

представляваща регресно вземане за платено застрахователно обезщетение във връзка с реализирано на 03.05.2015 г. ПТП и при установено наличие на алкохол в кръвта над допустимата по закон норма, ведно със законната лихва, считано от датата на завеждане на исковата молба в съда – 13.05.2019 г. до окончателното плащане, както и сумата в размер на 1450,86 лв., представляваща мораторна лихва за периода от 09.01.2017 г. до 13.05.2019 г. Претендира разноски.

Ответникът М. Г. А. е подал отговор на исковата молба в срока по чл. 131, ал. 1 ГПК, с който оспорва исковете като неоснователни. Твърди, че претендираните суми не са заплатени, поради което в полза на ищцовото дружество не е възникнало регресно вземане. Прави възражение за изтекла погасителна давност. Оспорва да е бил надлежно уведомен и поканен да плати регресната претенция, поради което счита, че не е изпаднал в забава. Оспорва размера на претендираните застрахователни обезщетения. Моли за отхвърляне на исковете.

За установяване на механизма на настъпване на процесното ПТП в първоинстанционното производство са събрани писмени и гласни доказателства и е прието заключение на съдебната автотехническа експертиза.

От констативен протокол за ПТП № К – 359/03.05.2015 г., съставен от служител на отдел „Пътна полиция“ – СДВР, след посещение на място, се установява, че на 03.05.2015 г. около 23,50 ч. в гр. София на ул. „Никола Мушанов“ в района на кръстовището с ул. „Блага вест“ е реализирано ПТП между шест автомобили: „Джип Гранд Чероки“, с рег. № *****, управляван от ответника М. Г. А., „Киа Мажентис“, с рег. № *****, управляван от Х.П.П., „Ауди А6“, с рег. № *****, управляван от В.Й.Г., „Пежо 106“, с рег. № *****, управляван от Н.Т. Н., „Ситроен Ксара“, с рег. № *****, управляван от Д.Н.Д., и „Киа Сийд“, с рег. № *****, управляван от И.Г.Г. Установява се, че водачът на лек автомобил „Джип Гранд Чероки“, с рег. № *****, е реализирал ПТП със спрелите пред него на светофарната уредба лек автомобил „Киа Мажентис“, с рег. № *****, лек автомобил „Ауди А6“, с рег. № *****, лек автомобил „Пежо 106“, с рег. № *****, и лек автомобил „Киа Сийд“, с рег. № *****. Според отразеното в протокола за ПТП водачът на лек автомобил „Джип Гранд Чероки“, с рег. № *****, е

изпробван за алкохол с „Алкотест – Дрегер“ 7410 +, № 0055, проба № 03445, като е отчетено показание – 1,62 ‰. В протокола за ПТП са отразени и видимите щети по превозните средства.

От показанията на св. Гущеров, разпитан в първоинстанционното производство, се установява, че е участвал в процесното ПТП, настъпило на ул. „Никола Мушанов“ в гр. София, като водач на лек автомобил „Ауди А6“. Посочва, че лекият автомобил, който управлявал, бил спрял на светофара, до болница „Надежда“, в посока от ж. к. „Красно село“ към кв. „Овча купел“, като бил пета или шеста кола. Непосредствено зад него било спряло такси, което ги ударило отзад. Посочва, че след удара видял джип марка „Чероки“ от лявата му страна, който минал в насрещното пътно платно, ударил две – три коли преди него, и ги изблъскал в дясната лента. Заявява, че при ПТП била увредена задната броня на автомобила му.

От заключението на САТЕ се установява, че с оглед механизма на настъпване на ПТП, сравнението на щетите в описа на застрахователя и отразените в протокола за ПТП видими увреждания, уврежданията по лек автомобил „Киа Мажентис“, с рег. № *****, и по лек автомобил „Ауди А6“, с рег. № *****, се намират в пряка причинно – следствена връзка с настъпилото на 03.05.2015 г. ПТП в гр. София. Стойността, необходима за възстановяване на лек автомобил „Ауди А6“, с рег. № *****, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП, е 272,00 лв., а стойността, необходима за възстановяване на лек автомобил „Киа Мажентис“, с рег. № *****, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП, е 6933,53 лв.

Не се спори между страните по делото, а и от представената справка от Информационния център към Гаранционния фонд се установява, че лек автомобил с рег. № ***** е имал активна застраховка „Гражданска отговорност“ със ЗД „Б.И.“ АД към 03.05.2015 г.

По делото са представени като доказателства списък на регресни претенции от ЗАД „Алианс България“ АД към ЗД „Б.И.“ АД, в който под № 88 фигурира щета № 030515217500344, с предявена сума в размер на 193,00 лв. и одобрена сума в размер на 132,60 лв., с дата на регистрация – 18.02.2016 г., както и платежно нареждане за кредитен превод от 13.09.2016 г. на сумата в размер на 48 692,02 лв., с наредител – ЗД „Б.И.“ АД и получател –

ЗАД „Алианц България“ АД, с посочено основание за превода – „прихващане на регресни щети“.

По делото е представено като доказателство и писмо с изх. Л № 04440/05.10.2015 г. от ЗАД „Б.В.И.Г.“, заведено в ЗД „Б.И.“ АД с вх. № ОК – 470130/07.10.2015 г., с което са изпратени 24 броя регресни щети в оригинал от ЗАД „Б.В.И.Г.“, като в писмото под № 20 фигурира щета № 470414151518856 за сумата в размер на 5 956,29 лв.

Според заключението на съдебно – счетоводната експертиза следните суми за застрахователни обезщетения, под формата на прихващане на регресни щети, са платени от ЗД „Б.И.“ АД: на ЗАД „Алианц България“ на 13.09.2016 г. сумата в размер на 132,60 лв. по щета № 1610005534 на ЗД „Б.И.“ АД, касаеща застрахователно обезщетение по застраховка „Каско“ на МПС с рег. № *****, и на ЗАД „Б.В.И.Г.“ на 27.06.2016 г. сумата в размер на 5946,29 лв. по щета № 150100029804 на ЗД „Б.И.“ АД, касаеща застрахователното обезщетение по застраховка „Каско“ на МПС с рег. № *****.

По делото е представена като доказателство и регресна покана № ОК – 763471/09.12.2016 г. от ЗД „Б.И.“ АД до М. Г. А. за платено застрахователно обезщетение по щета № 1610005534 в размер на 157,60 лв. за лек автомобил с рег. № ***** и за платено застрахователно обезщетение по щета № 150100029804 в размер на 5946,29 лв. за лек автомобил с рег. № *****, за която няма данни да му е връчена преди датата на завеждане на исковата молба в съда.

При така установените фактически обстоятелства по делото, съдът приема от правна страна следното:

Въззивната жалба е допустима - подадена е в срока по чл. 259, ал. 1 ГПК от процесуално легитимирана страна срещу подлежащ на инстанционен контрол съдебен акт.

Съгласно разпоредбата на чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта му – в обжалваната му част. По останалите въпроси той е ограничен от посоченото в жалбата.

При извършената служебна проверка въззивният съд констатира, че решението е валидно и допустимо. Първоинстанционният съд не е допуснал

нарушение на императивни материалноправни норми.

Във връзка с доводите, изложени във въззивната жалба по отношение на правилността на решението, въззивният съд намира следното:

За основателността на иска с правно основание чл. 274, ал. 1, т. 1, пр. 1 КЗ /отм./ в тежест на ищеца е да докаже: наличието на договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, в срока на застрахователното покритие на който и вследствие виновно и противоправно поведение на лице, управлявало МПС под въздействие на алкохол с концентрация на алкохол в кръвта над допустимата от закон норма, чиято гражданска отговорност е застрахована при ищеца, е настъпило събитие, представляващо деликт по чл. 45 ЗЗД, като в изпълнение на договорното си задължение застрахователят по „Гражданска отговорност“ е изплатил на застрахователя по имуществена застраховка „Каско“, суброгирал се в правата на увредения собственик, или на увреденото лице, застрахователното обезщетение в размер на действителните вреди.

Във въззивното производство не са спорни следните обстоятелства: наличието на валидно сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“ за процесното МПС към момента на настъпване на застрахователното събитие; извършеното от ответника противоправно деяние /ПТП/ в причинна връзка, с което са причинени вреди; действителната стойност на вредите; както и че ответникът е управлявал МПС под въздействието на алкохол с концентрация на алкохол в кръвта над допустимата по закон норма /1,67 промила/.

Спорните въпроси във въззивното производство са свързани с това дали ищецът, в качеството му на застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“, е изплатил на застрахователите по имуществена застраховка „Каско“, суброгирали се в правата на собствениците на увредените МПС „Киа Магентис“, с рег. № *****, и „Ауди А6“, с рег. № *****, застрахователни обезщетения в размер на 5946,29 лв. – за първия автомобил, и 132,60 лв. – за втория автомобил.

За установяване на спорните обстоятелства по делото са събрани писмени доказателства и е прието заключение на съдебно – счетоводната експертиза.

От писмените доказателства по делото се установява, че във връзка с

процесното ПТП в ЗД „Б.И.“ АД е заведена щета № 1610005534 от ЗАД „Алианц България“ – застраховател по застраховка „Каско“ на лек автомобил „Ауди А6“, с рег. № *****, както и щета № 150100029804 от ЗАД „Б.В.И.Г.“ АД – застраховател по застраховка „Каско Стандарт“ на лек автомобил „Киа Мажентис“, с рег. № *****.

От неоспореното от страните заключение на съдебно – счетоводната експертиза се установява, че под формата на прихващане на регресни щети, са платени от ЗД „Б.И.“ АД на ЗАД „Алианц България“ на 13.09.2016 г. сумата в размер на 132,60 лв. по щета № 1610005534 по описа на ЗД „Б.И.“ АД, касаеща застрахователно обезщетение по застраховка „Каско“ на МПС с рег. № *****, и на ЗАД „Б.В.И.Г.“ на 27.06.2016 г. сумата в размер на 5946,29 лв. по щета № 150100029804 по описа на ЗД „Б.И.“ АД, касаеща застрахователното обезщетение по застраховка „Каско“ на МПС с рег. № *****.

В случая, при отговора на поставената му задача вещото лице по съдебно – счетоводната експертиза се е позовало на счетоводна справка от счетоводството на ищеца за погасяване на претендираните суми за застрахователни обезщетения под формата на прихващане на регресни щети.

Трайната съдебна практика приема, че вписванията в счетоводните /търговските/ книги са частни свидетелстващи документи, чиято доказателствена сила не е равнозначна на материалната доказателствена сила на официалните свидетелстващи документи, независимо от разпоредбите на чл. 182 ГПК и чл. 55 ТЗ. Като производна, основана на доказателствената сила на първичните счетоводни документи, тази доказателствена сила не се презюмира и при оспорване подлежи на доказване, а и на преценка с оглед всички обстоятелства по делото.

В случая, в проведеното открито съдебно заседание в първоинстанционното производство, в което е прието заключението на съдебно – счетоводната експертиза, особеният представител на ответника не е оспорил вписванията в счетоводните книги на ищеца, касаещи извършено извънсъдебно прихващане на регресни щети между посочените по – горе застрахователни дружества, поради което въззивният съд приема, че счетоводните записвания установяват фактите, които са обективирани в тях. В допълнение следва да се посочи, че вторичните записвания в счетоводните

книги на ищеца се обосновават и от представените по делото писмени доказателства.

Ето защо, въззивният съд приема за доказан факта на погасяване на застрахователните обезщетения от въззивника – ищец в първоинстанционното производство, поради което в негова полза е възникнало регресно вземане за платените застрахователни обезщетения на основание чл. 274, ал. 1, т. 1, пр. 1 КЗ /отм./.

По делото не се установява обаче да са платени от ищеца претендираните суми за ликвидационни разноски в размер на по 15 лв. за всяка от щетите.

Предвид изложеното по – горе, следва да се обсъди направеното с отговора на исковата молба от ответника възражение за изтекла погасителна давност.

В случая е приложим 5 – годишния давностен срок съгласно чл. 110 ЗЗД, който започва да тече от момента на плащане на застрахователното обезщетение. По делото се установява, че по щета № 1610005534 по описа на ЗД „Б.И.“ АД застрахователното обезщетение по застраховка „Каско“ на МПС с рег. № ***** е платено на ЗАД „Алианц България“ на 13.09.2016 г., а по щета № 150100029804 по описа на ЗД „Б.И.“ АД застрахователното обезщетение по застраховка „Каско“ на МПС с рег. № ***** е платено на ЗАД „Б.В.И.Г.“ на 27.06.2016 г. Тъй като към датата на завеждане на исковата молба в съда – 13.05.2019 г. не е изтекъл 5 – годишния давностен срок, възражението за изтекла погасителна давност се явява неоснователно.

Предвид изложеното по – горе, предявеният иск с правно основание чл. 274, ал. 1, т. 1, пр. 1 КЗ /отм./ е основателен до размера на сумата от 6078,89 лв., представляваща регресно вземане за платени застрахователни обезщетения по щета № 1610005534 и по щета № 150100029804 за вреди от ПТП, настъпило на 03.05.2015 г. в гр. София, при установено наличие на алкохол в кръвта на ответника над допустимата по закон норма, ведно със законната лихва, считано от датата на завеждане на исковата молба в съда – 13.05.2019 г. до окончателното плащане. За разликата над сумата от 6078,89 лв. до пълния предявен размер от 6108,89 лв. искът следва да се отхвърли като неоснователен.

За основателността на иска с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД следва

да се установи наличието на главен дълг и забава в погасяването му.

По делото съдът формира фактически и правни изводи за наличието на главен дълг. Не е доказана обаче втората предпоставка за уважаване на иска – получаване на регресната покана от ответника.

Ето защо, искът по чл. 86, ал. 1 ЗЗД следва да се отхвърли като неоснователен.

Поради частично разминаване в крайните изводи на въззивния съд с тези на първоинстанционния съд решение № 20150988/04.07.2021 г., постановено по гр. д. № 26092/19 г. по описа на СРС, 58 състав, поправено с решение № 20224087/19.12.2021 г. по гр. д. № 26092/19 г., в частта, в която е отхвърлен предявения от ЗД „Б.И.“ АД срещу М. Г. А. иск с правно основание чл. 274, ал. 1, т. 1 КЗ /отм./ до размера на сумата от 6078,89 лв., претендирана като регресно вземане за платено от ЗД „Б.И.“ АД, в качеството му на застраховател на гражданската отговорност на ответника, застрахователно обезщетение във връзка с ПТП на 03.05.2015 г. и при установено наличие на алкохол в кръвта на ответника над допустимата по закон норма, ведно със законната лихва, считано от датата на завеждане на исковата молба в съда – 13.05.2019 г. до окончателното плащане, следва да се отмени като неправилно, и вместо него следва да се постанови друго решение, с което да се уважи иска с правно основание чл. 274, ал. 1, т. 1 КЗ /отм./, предявен от ЗД „Б.И.“ АД срещу М. Г. А., за заплащане на сумата от 6078,89 лв., представляваща регресно вземане за платени застрахователни обезщетения по щета № 1610005534 и по щета № 150100029804 за вреди от ПТП, настъпило на 03.05.2015 г. в гр. София, при установено наличие на алкохол в кръвта на ответника над допустимата по закон норма, ведно със законната лихва, считано от датата на завеждане на исковата молба в съда – 13.05.2019 г. до окончателното плащане.

Първоинстанционното решение в частта, в която е отхвърлен иска с правно основание чл. 274, ал. 1, т. 1, пр. 1 КЗ /отм./ за разликата над сумата от 6078,89 лв. до предявения размер от 6108,89 лв., както и в частта, в която е отхвърлен иска с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за заплащане на мораторна лихва в размер на 1450,86 лв. за периода от 09.01.2017 г. до 13.05.2019 г., следва да се потвърди като правилно.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 1 и 8 ГПК М. Г. А.

следва да бъде осъден да заплати на ЗД „Б.И.“ АД сумата от 1609,90 лв., представляваща дължими разноси за първоинстанционното производство /за държавна такса, за депозити за възнаграждения на вещите лица по съдебната автотехническа експертиза и по съдебно – счетоводната експертиза, за депозит за възнаграждение на свидетел, за депозит за възнаграждение на особен представител и за юрисконсултско възнаграждение, определено в минимален размер съгласно чл. 25, ал. 1 от НЗПП/, както и сумата от 177,74 лв., представляваща дължими разноси за въззивното производство /за държавна такса и за юрисконсултско възнаграждение, определено в минимален размер съгласно чл. 25, ал. 1 от НЗПП/.

Въззивникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на СГС и държавна такса в размер на 29,02 лв. за въззивната жалба срещу първоинстанционното решение в частта му, касаеща иска по чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 20150988/04.07.2021 г., постановено по гр. д. № 26092/19 г. по описа на СРС, 58 състав, поправено с решение № 20224087/19.12.2021 г. по гр. д. № 26092/19 г., **в частта**, в която е отхвърлен предявения от ЗД „Б.И.“ АД, ЕИК: *****, срещу М. Г. А., ЕГН: *****, иск с правно основание чл. 274, ал. 1, т. 1 КЗ /отм./ до размера на сумата от 6078,89 лв., претендирана като регресно вземане за платено от ЗД „Б.И.“ АД, в качеството му на застраховател на гражданската отговорност на ответника, застрахователно обезщетение във връзка с ПТП на 03.05.2015 г. и при установено наличие на алкохол в кръвта на ответника над допустимата по закон норма, ведно със законната лихва, считано от датата на завеждане на исковата молба в съда – 13.05.2019 г. до окончателното плащане, **КАТО ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА:**

ОСЪЖДА М. Г. А., ЕГН: *****, с адрес: гр. София, ж. к. *****, *****, да заплати на ЗД „Б.И.“ АД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. ***** на основание чл. 274, ал. 1, т. 1, пр. 1 КЗ /отм./ сумата от 6078,89 лв., представляваща регресно вземане за платени застрахователни обезщетения по щета № 1610005534 и по щета № 150100029804 за вреди от ПТП, настъпило на 03.05.2015 г. в гр. София, при

установено наличие на алкохол в кръвта на ответника над допустимата по закон норма, ведно със законната лихва, считано от датата на завеждане на исковата молба в съда – 13.05.2019 г. до окончателното плащане.

ПОТВЪРЖДАВА решението в останалата му част.

ОСЪЖДА М. Г. А., ЕГН: *****, с адрес: гр. София, ж. к. *****, *****, да заплати на ЗД „Б.И.“ АД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. ***** на основание чл. 78, ал. 1 и 8 ГПК сумата от 1609,90 лв., представляваща разноси в първоинстанционното производство, както и сумата от 177,74 лв., представляваща разноси във въззивното производство.

ОСЪЖДА ЗД „Б.И.“ АД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. ***** да заплати сумата в размер на 29,02 лв., представляваща държавна такса по делото, по сметка на СГС.

Решението може да се обжалва пред Върховния касационен съд в 1-месечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____